

පිලිපීනයේ වී ගොවිතැනේ අගය දැක බඩ පුරවා සිත සනාථා සිටිය හැක

ජෝර්ජියායේ මධ්‍යම කෘෂිකර්ම පර්යේෂණ ආයතනයේ කළමනාකාර ඩී. ඩබ්ලිව්. සිරිනායක මහතා විසින්

“ වී ගොවිතැන් කර වර්ෂයකදී අක්කරයකින් බුසල් 500-600 ක් හෝ ඊට වැඩි ප්‍රමාණයක් ලබාගත හැකිය ” යන මේ කථාව මෙවකට අපට ලංකාවේ බොහෝ තැන්වලින් විටින් විට ඇසෙන රාවයකි. මෙවැනි දෙයකට මීට දසකයකට පෙර අප සවන් දුන්නා නම් එය කියවන්නා සිහිවිකල් වූවෙකුයි තර්ක කරනවා නිසැකය. එහෙත් පසුගිය වර්ෂී කීපය තුළදී වී පිලිබඳ විද්‍යා ඥානය කෙතරම් දියුණුවී ගොස් තිබේදැයි; ලඟදීම මීටත් වඩා විෂමය ජනක පුවත් ඇසීමට පවා සිදු නොවේ යැයි කිව නොහැකිය. මෙවැනි ප්‍රවෘත්ති පැන නැගීමට මුල් වූයේ පිලිපීනයේ පිහිටුවා ඇති ජාත්‍යන්තර වී පර්යේෂණායතනයයි. ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් අයි. ආර්. ආර්. අයි. යන අකුරු හතරෙන් හැඳින්වේ. “ ඉන්ටර් නැෂනල් රයිස් රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට් ” යන්න පහසුවෙන් හැඳින්වීම සඳහා “ ඉරි ” යයි කියනු ලැබේ. “ ඉරි ” ආයතනය ගැන සඳහන් කරන විට එහි නිෂ්පාදනය වූ අයි.ආර්. 8 නමැති වී වර්ග ගැනද නිරායාසයෙන්ම කියවේ. “ ඉරි ” ආයතනයෙන් අයි. ආර්. 8 උත්පත්තියක් ගැන ලුහුඬු විස්තර මාලාවක් පෙන්වා දීමෙන් අක්කරයකින් බුසල් 500-600 යේ පුවත වඩා පැහැදිලිව වටහා ගත හැකි යයි සිතමු.

බත, මිනිස් ජනතාවෙන් සියයට හැටක මූලික ආහාරය වේ. එහෙත් වී නිෂ්පාදනයෙන් සියයට 90 ක් නිපදවෙන හා කුවෙන ආසියා කරයේ අස්වනු ඉතාමත් පහත්ය. ජපානය, තායිවානය, එක්සත් ජනපදය හා ඕස්ට්‍රේලියාව වැනි සෞම්‍ය කලාපීය රටවල සාමාන්‍ය අස්වැන්න හෙක්ටාරයකින් (අක්කර 2,471 යි) මෙට්‍රික් ටොන් (රාත්තල් 2,203 යි) 3 සිට 5 දක්වා ප්‍රමාණයක් වන නමුදු නිවර්තන ආසියාවේ සාමාන්‍ය ජාතික අස්වැන්න මෙට්‍රික් ටොන් 1 සිට 1½ දක්වා පමණය. ඒ අනුව බලන කල ආසියාවේ ආහාර දුර්ලභත්වය සහල්

දුර්ලභත්වයකි. ආසියා මහාද්වීපයේ මෙම ආහාර හිඟය නිසා රොක්පෙලර් ආයතනය වී නිෂ්පාදනය වැඩි දියුණු කිරීමට උත්සුක විය. 1960 වර්ෂය දක්වා රොක්පෙලර් ආයතනයේ වී පිලිබඳ වැඩ සටහන වී වැඩි දියුණු කිරීම හා වැඩියෙන් හාල් නිෂ්පාදනය උදෙසා කැපවී සිටි ආයතනයන්ට හා පුද්ගලයින්ටද මුදල් ආධාර සැපයීමට සීමාව තිබුණි.

1958 දී හා 1959 රොක්පෙලර් හා ෆ්‍රැන්චි ආයතනයන් අතර සිදුවූ සාකච්ඡාවන්හිදී වී නිෂ්පාදනය වැඩි දියුණු කිරීම ගැන උභය පක්ෂයටම උනන්දුවක් ඇති බව පැහැදිලි විය. ගොයම් පැළෑටිය වැඩිදියුණු කිරීමේ මූලික හා ද්විතීය අධ්‍යාපනයන් සඳහා කැපවූ “ ඉරි ” නැමැති ජාත්‍යන්තර වී පර්යේෂණායතනය මෙම සාකච්ඡාව හේතුකොටගෙන පැන නැගුණි. පිලිපීනයේ අගනුවර වන මැනිලා නගරයට කිලෝමීටර් 65 ක් (හැතෑප්ම 40 යි) දකුණින් ලෝස් අන්යොස් නැමැති ස්ථානයෙහි බිහිවූ “ ඉරි ” ආයතනය අරඹන ලද්දේ 1962 දීය. ආයතනය ගොඩ නැංවීමේ මූල ධනය පෝච්චි ආයතනයෙන් පිරි නැමුණු අතර, නඩත්තු වියදම් උසුලන ලද්දේ රොක්පෙලර් ආයතනය විසිනි. අද දින එහි වියහියදම් මෙම ආයතන දෙකම සම සමව බෙදාගෙන තිබේ.

“ ඉරි ” ආයතනයේ පර්යේෂණ වැඩ සටහනට අමතරව, පෝච්චි ආයතනයේ මුදලක අනුසාරයෙන් විද්‍යාඥයින් පුහුණු කිරීමේ වැඩ පිලිවෙලක්ද ඉටු වෙයි. පර්යේෂණ ශිෂ්‍යයින්, පශ්චාත් උපාධි අපෙක්ෂකයින්, ආචාර්ය උපාධිධරයන් යනාදී උගතුන් රටවල් ගණනාවකින් පැමිණ “ ඉරි ” විද්‍යාඥයින් හා සමග වර්ෂී එකේ සිට දෙක දක්වා කාලයක් වැඩකර, ලොව වටා සහල් නිෂ්පාදනයෙහි ප්‍රශ්න නිරාකරණය කිරීමේ පර්යේෂණ විද්‍යාඥ සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීමේ කාර්යය ඉටු කරති.

“ ඉරි ” ආයතනය විසින් බිහි කරන ලද අයි. ආර්. 8 වී වර්ගය වී නිෂ්පාදන කායඝීයෙහි අති විශාල ඉදිරි පියවරක් වුවද මෙම ආයතන යෙන් ඉටු වූ හා ඉටුවන සෙන මෙයට පමණක් සීමා නොවන බව විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුත්තකි. වී ගොවිතැන් හා වගා ක්‍රම දියුණු කිරීම, වාරිමාර්ග ජලය භාවිතා කිරීමේ යහ මග සෙවීම, පෝර හා ඒවා යෙදීමේ පිළිවෙත් උගෙනීම, මඩ හා ගොඩ කුඹුරුවල භෞතික හා රසායනික තත්ත්වයන් සොයා ගැනීම, කෘමි හා රෝග උවදුරු කීමෙන් දැයි නිගමනය කර ඒ සඳහා වෙදකම් හා හෙදකම් නිපදවා ගැනීම, වල් පැළෑටිවලින් තොර වගාවන් ඇතිකිරීමේ මාර්ග සොයා බලා ගැනීම, අස් වනු ගැනීමේ, පැහීමේ, වේලා ගැනීමේ හා ගබඩා කර තැබීමේ පහසු හා ආර්ථික ක්‍රියා වලියක් ගොඩනංවා ගැනීම පමණක් නොව වී ඇටය, ගොයම් ගස, සහල හා බත ගැන පවා කරුණු අති විශාල ප්‍රමාණයක් දැනට රැස් කොට තිබෙයි. මෙම වී පිළිබඳ විද්‍යාඥයන් පොත් ගණනාවකට ආදාන තරම් නිසා මෙරට අපේ ලිපිය අයි. ආර්. 8 වී වර්ගයට හා එය වගා කරන පිළිවෙලට සීමා කරමු.

ගොයම් පැළෑටියේ උස, එහි කොළ පිහිටා ඇති අන්දම, කොළ එකිනෙකින් වදුල නොවීම, පදුරු දමන සංඛ්‍යාව, දණ්ඩෙහි සෘජු භාවය, සවිශක්තිය හා ගොයම නොවැටීම, දිවා කාලයෙන් හානියක් සිදු නොවීම, නයිට්රජන් රසායන පෝර යෙදීමෙන් අස් වැන්න නගා සිටීම, පැළෑටිය විසින් නිෂ්පාදනය වන ආහාර ප්‍රමාණය කාමින්ට හා රෝග උවදුරුවලට ඔරොත්තු දෙමින් රක්ෂිතවීම, ගොයම් කරලෙහි ඇති ඇට සංඛ්‍යාව, වී ඇටවල භාඛය හා බර, ඇට නොකැඩී වී කෙටීම, හොඳින් බත පිසීම හා කටට රසය යනාදිය අද දවස වී පිළිබඳ විශේෂඥයින් සැමවිට සඳහන් කරන කරුණු බව මෙහිදී සඳහන් කළ යුතුව ඇත. මෙම කරුණුවලින් බොහොමයක්ම ගැබ්වූ වී වර්ග යක් හැටියට අයි. ආර්. 8 හඳුන්වාදීම යෙහෙකැයි සිතමු.

අයි. ආර්. 8 වී වර්ගය, පෙටා නැමැති ඉන්දු නීසියාවේ මුල් උපත ලත් උසැති පිලිපින වී වර්ගයක් හා තායිවානයෙන් ගෙන්වා ගන්නා ලද ඩී-ජී-වූ ජේන් නැමැති මිටි වී වර්ගයක් සමඟ දෙමුහුන් කිරීමෙන් බිහිකර

ගන්නා ලද්දකි. සමහර අය එයින් ලැබෙන අධික අස් වැන්න නිසා එයට “ මිඳකල් රයිස් ” යයි කියති. මේ හැර මෙම වී වර්ගය දැනට වගා කෙරෙන රටවල මෙය වෙන වෙන දේශීය නම් වලින් ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ. මෙය බිහිකරන ලද ජාත්‍යන්තර වී පර්යේෂණායතනය විසින් එය පළමුව අයි. ආර්. 8 -288-3 යන නමින් හඳුන්වා, වී වර්ගයක් වශයෙන් ලියාපදිංචි වූ විට අයි. ආර්. 8 යන නාමය පවරන ලදී.

අයි. ආර්. 8 වී වර්ගය “ ඉරි ” ආයතනයේ සතර හැවිරිදි පර්යේෂණ කාල සීමාවක ප්‍රතිඵලයකි. 1962 වර්ෂයේ වියළි කන්නයේදී පිලිපිනයේ පිහිටි “ ඉරි ” ආයතනයේ පැළෑටි අභිජනනයකු විසින් මිටි ඉන්දිය තායිවාන් වී වර්ගයක පරාග රැගෙන පරාග අස් කරන ලද උප නිවර්තන ඉන්දිය වර්ගයක මලකට පරාගනය කරන ලදී. එම මිටි ඉන්දිය වී වර්ගය ඩී-ජී-වූ-ජේන් වූ අතර උස වර්ග පෙටා නැමැති වර්ගය වූනි. මෙය “ ඉරි ” ආයතනයේ පැළෑටි අභිජනනය වාර්තාවල අයි. ආර්. 8 නමින් ලියවුනි. මෙසේ දෙමුහුන් කර අළුතෙන් බිහිකර ගන්නා ලද එම වී වර්ගය වර්ෂ හතරකදී අළුත් වී වර්ගයක් වශයෙන් ලියා පදිංචි වූනි. එලෙස පළමුව දෙමුහුන් කිරීමෙන් වී ඇට 130 ක් ඇති විය. මේවා ආවරන ගෙවල්වල පෝච්චිවල වගා කිරීමෙන් පළමු පරපුරේ පැළ ගණනා වක් ඇති විය. මම පැළ කීපයකින් ලබාගත් වී ඇට කෛත්‍රයේ වගා කොට දෙවන පරපුරට පැළ 10,000 ක් පමණ ලබාගන්නා ලදී. උසින් වැඩි, වැඩි වයසැති හෝ වෙනත් අඩු පාඩු ඇති පැළෑටි ගලවා දමන ලදී. ඉතිරි පැළවල ඇට එක් රැස් කොට “ කොළ පාළු කොටුවල ” වගා කොට තදින් රෝගාතුර වන පැළ ගලවා දමන ලදී. තෙවන පරපුරේ ජනගහනයවන 10,000 ක් පමණ පැළෑටි වලින් ඉතාමත් හොඳ පැළ 298 තෝරා වෙන්කර ගනුනි. මෙම පැළවල ඇට වෙන් වෙන් වශයෙන් රැස්කොට “ කොළපාළු කොටුවල ” පේලි වශයෙන් හතරවන පරපුරට වගා කරන ලදී. මෙම අවස්ථාවේදීද කොළපාළුවට ඔරොත්තු නොදෙන පැළ ගලවා දමන ලදී. මෙහිදී 288 පේලියේ තුන් වන පැළෑටිය වන එකම පැළයක් තෝරා එයට අයි. ආර්. 8-288-3 යන නම පවරන

ලදී. පස්වන පරපුරට මෙම පැළයේ ඇට තනි පේළියකට වශාකොට එම පැළ සියල්ලෙන් ලත් වි අයි. ආර්. 8-288-3 වි වර්ගයෙන් මූලික බිත්තර වි නොගය වශයෙන් වෙන් කැරිණි.

අයි. ආර්. 8 බිහි කිරීමේ පියවරයන්ගේ සාරාංශය රූපයක මාර්ගයෙන් දක්වන විට මෙසේ පෙන්වුම් කරයි :

- පෙටා X පී-පී-ඩු-පෙන් = අයි. ආර්. 8
වි ඇට 130 යි.
- (f1) පළමු පරපුර ඇට පොව්විවල තෝරාගත් පැළෑටි කීපයක වි ඇට.
- (f2) දෙවන පරපුරෙන් (පැළ 10,000ක් පමණ) තුසුසු පැළෑටි අස්කොට ඉතිරි පැළෑටිවල වි ඇට කොගය.
- (f3) තෙවන පරපුර (පැළෑටි 10,000ක් පමණ) තෝරන ලද පැළ 298 කින් බීජ.
- (f4) හතරවන පරපුරට පේළි 298 යි. 288 වන පේළියේ 3 වන පැළෑටියේ වි ඇට

අයි. ආර්. 8

අයි. ආර්. 8 වි වර්ගයේ අති විශිෂ්ඨ ගුණාංගයන් රැසක් ඇත. එම ගුණාංගයන් හේතුකොටගෙන, මෙම වි වර්ගය, පරපෝෂිතයින්ගෙන් ආරක්ෂාව ලබාදීම හා සමග ප්‍රායෝගික පාලක කටයුතු අනුගමනය කරමින් වගා කළ විට, මුළු ආසියා මහාද්වීපයේ සහල් හිඟය මග හරවා ගැනීම කළ හැක්කේයයි යන අදහස පහලවීමට හේතු තිබෙයි. මෙම වි වර්ගය අනෙකුත් වි වර්ගයන් හා සමග වගා කිරීමෙන් “ඉපී” ආයතනයේදී පමණක් නොව වෙනත් බොහෝ ස්ථානවලදී සසඳා බැලූ විට එය වැඩිම අස්වනු ගෙන දෙන වි වර්ගය බව පෙන්වාදී තිබෙයි. පිලිපීනයේ මෝසම් කන්නයේ සාමාන්‍ය වි වර්ග වගාකොට හෙක්ටාර් එකකින් වි කවන් 27 ක් (හෙක්ටාර්යක් අක්කර 2.471 හා කවන් එකක් රාත්තල් 97 කි) ලැබෙන නමුදු මෙම වි වර්ගය වගා කිරීමෙන් වි කවන් 120 සිට 200 දක්වා ප්‍රමාණයක් ලැබී ඇත. එය අති විශාල ප්‍රගමනයකි. අයි. ආර්. 8 කෙටි වයස් වි වර්ගයක් බැවින් එය පැසීමට ගත වන්නේ දින 125 ක් පමණය. මේ හේතු වෙන් වාරිමාර්ග ජල පහසුකම් ඇති ගොවීන්ට අයි. ආර්. 8 වගා කොට අවුරුද්ද

කට තුන් ගමනක් අස්වනු ගත හැකිය. කාල ගුණය, පසෙහි තත්ත්වය හා පාලන කටයුතු සාමාන්‍ය වශයෙන් සුදුසු තත්ත්වය කට ඇතිවිට අක්කරයකින් වර්ෂයකට වි බ්‍රසල් 600 ක් ලබා ගැනීම කළ නොහැක්කක් නොවෙයි.

අයි. ආර්. 8 වි වර්ගයේ කඳ ශක්තිමත්ය. උස හෙන්ටි මීටර් 90 සිට 105 දක්වාය. (අඟල් 40 ක් පමණයි) එබැවින් එහි ගොයම කුණාටුවලට පවා ඔරොත්තු දී නො වැටී තිබෙයි. එහි කොළ සෘජුව උඩට වැඩෙන බැවින් උපරිමය ප්‍රමාණයක් හිරු රැස් ලබයි. සාමාන්‍ය වශයෙන් ගොයම් ගසකට වැඩි හිරු රැස් ප්‍රමාණයක් ලැබේ නම් එය වැඩි අස්වැන්නක් ගෙනදෙයි. උසැති බොහෝ වි වර්ග වැඩිමට ඉඩ ඇති බැවින් ඒවාට හිරු රැස් නොවැදීම හේතුකොටගෙන අඩු අස්වැන්නක් ලැබෙයි. නයිට්‍රජන් රසායන පෝරවලට ප්‍රතිචාරයක් ගෙනදීම අයි. ආර්. 8 වර්ගයේ තවද විශිෂ්ඨ ගුණාංගයකි. බොහෝ පැරණි වි වර්ගයන්ගේ ගොයම තදින් වැටෙන බැවින් නයිට්‍රජන් පෝර යෙදවීමට අස්වනු ප්‍රමාණය වැඩි නොවේ.

බිත්තරට ගන්නා අයි. ආර්. 8 වි ගොයම කපා කෙටි කාලයකදී ප්‍රයෝජනයට ගත හැකිය. එනම් සති 5 ක් පමණය. එහි තරමක් දිගු වි ඇටය වියලිව හා විලදව පිපේ. එබැවින් එම බත බොහෝ ආසියාතික පාරිභෝගිකයන්ගේ සතුටට ලක්වෙයි. මෙම වි වර්ගය තුන්ග්‍රෝ සමහර වයිරසවලට තරමක් දුරට ඔරොත්තු දෙයි. බැක්ටීරියල් කොළ බිලසිටි රෝගයකට හා කොළපාළු රෝගයේ සමහර ජාතීන්ටද සාමාන්‍යයෙන් ගොදුරුවෙයි. එහෙත් පිලිපීනයේ බොහෝ කොටස්වල සාමාන්‍ය කේෂ්ත්‍ර තත්ත්වයන් යටතේ මෙම රෝග සියල්ලම යම් තරමක ඔරොත්තු දීමේ ශක්තියක් ඇති බව දක්නා ලදී.

මින් පෙර සඳහන් කළ කරුණු පරිදි ඕනෑම දියුණු කළ වි වර්ගයකින් වර්ෂා කන්නයට (ජලසම්පාදනය යටතේ) වඩා වැඩි අස්වැන්නක් වියළි කන්නයේදී ලැබෙන බව මෙහිලා නැවත සඳහන් කරන්නෙමු. එය මූලික වශයෙන් හිරු එළියේ දීර්ඝත්වය හා එහි අවි රජමිය හේතුකොට ගෙනයි. අයි. ආර්. 8-288-3 වි වර්ගයක්

වශයෙන් ලියාපදිංචි වීමට පෙර 1965 මාර්තු දී එය ප්‍රතිරූපානුසාරයෙන් පවත්වනු නොලැබූ පරීක්ෂණ කොටුවක වශා කරන ලදී. පරීක්ෂණයට භාජනවූ ලියාපදිංචි නොවූ වී වර්ග 256 න් අයි. ආර්. 8-288-3 හෙක්ටාරයට කිලෝග්‍රෑම් 6,500 ක (හෙක්ටාරය අක්කර 2.471 යි. කිලෝග්‍රෑම් රාත්තල් 2.2 යි) උසස්ම අස්වැන්නක් ලබාදුන්. මෙම කරුණු හේතුකොට ගෙන මෙම වී වර්ගය 1965 වර්ෂා කන්නයේදී පරීක්ෂණය සඳහා පිලිපිනගේ ස්ථාන දෙකක හා තායිලන්ත යේද ආතුලන් කරන ලදී.

තායිලන්තයේදී “ඉරී” වර්ග (පරීක්ෂණ) 8 ක් හා වෙනත් වී වර්ග 19 ක්ද එකම පරීක්ෂණයකදී බත්තෙන් හී පිහිටි පරීක්ෂණ ස්ථානයේ වශාකොට බලන ලදී. මෙයින් අයි. ආර්. 8-288-3 අනෙක් වී වර්ග සියල්ලම පැරදවූ හෙක්ටාරයට කිලෝග්‍රෑම් 6,480 අස්වැන්නක් ලබා දුන් අතර එම අස්වැන්න තායිලන්තයේ වාර්තාවක්ද විය. ඒ එකම පරීක්ෂණයේදී අයි. ආර්. 8 වර්ගයේ උප මව් ගසවූ පෙටා නැමැති වර්ගයන් කිලෝග්‍රෑම් 2,460ක් පමණක් අස්වනු වූ අතර, මිටි ඉන්දිය (ඉන්ඩියා) වර්ගයක් වන තායිවුන් නේටිව් 1 (තායිවාන් වී) වර්ගයෙන් ලද්දේ කිලෝග්‍රෑම් 2,200 ක් බව සඳහන්ය.

පිලිපිනගේ මලිගායා වී පර්යේෂණ හා අභ්‍යාස මධ්‍යස්ථානයේ පවත්වන ලද ප්‍රතිරූපානුසාරයෙන් නොමැති අත්හදා බැලීමකදී, අයි. ආර්. 8-288-3 වර්ගයට කිලෝ ග්‍රෑම් 6,390 ක අස්වැන්නක් ලැබ පරීක්ෂණ යේ දෙවන තැන හිමි විය. පළමු තැන හිමි වූයේද අයි. ආර්. 5-47-2 නමැති “ඉරී” වී වර්ගයකටය. මෙහිදී පේටා වලින් ලැබුණේ කිලෝග්‍රෑම් 3,620 කි. දියුණුකල පිලිපින වර්ගයක් වන බී. පී. අයි. 76 වර්ගයට ලැබුණේ කිලෝග්‍රෑම් 3,500-කි. 1965 වර්ෂා කන්නයට “ඉරී” ආයතනයේ පැවැත්වූ පරීක්ෂණය කදී මෙම වර්ගයෙන් වී කිලෝග්‍රෑම් 5,610 ක් ලැබ හයවන ස්ථානය රැගත් නමුදු එම අස්වැන්න පවා පළමුවන අස්වැන්න ලත් තවද, “ඉරී” වර්ගයකට වඩා අඩුවූයේ කිලෝග්‍රෑම් 200 කින් පමණි. මෙම පරීක්ෂණ යේදී තායිවුන් නේටිව් 1 (තායිවාන්) වී වලින් හෙක්ටාරයට කිලෝග්‍රෑම් 5,230 ක් හා පෙටා

වී වලින් කිලෝග්‍රෑම් 1,430 ක්ද ලැබුණු බව වාර්තාවෙයි. එම වර්ෂයේ ඔක්තෝබර් මාස යේදී “ඉරී” ආයතනයේදී පැවැත්වූ අත්හදා බැලීමකදී සම්පූර්ණ පරීක්ෂණයම වෛරස් රෝගයට ගොදුරුවිය. මෙහිදී තුන්ග්‍රේ වෛරසයට තරමක් ඔරොත්තු දෙන අයි. ආර්. 8-288-3 හෙක්ටාරය කිලෝග්‍රෑම් 3,980 වන උසස්ම අස්වැන්න ලබා දුන්. වෛරස්වලට ඡාත්‍රවන තයිවුන් නේටිව් 1 (තායිවාන් වී) ලබාදුන්නේ කිලෝග්‍රෑම් 2,270 ක් පමණය.

1965-66 වියලි කන්නයේදී අයි. ආර්. 8-288-3 පිලිපිනය, ඉන්දියාව හා මැලේසියා නැමැති රටවල් තුනේම අස්වනු සසඳා බැලීමේ අත්හදා බැලීම් උදෙසා වශා කරන ලදී. පිලිපින බීජ මණ්ඩලය විසින් ප්‍රාදේශීය පරීක්ෂණයක්, ලැගුනා පළාතේ පිහිටි පිලිපින විශ්ව විද්‍යාලයේ කෘෂිකර්ම විද්‍යාල යේ පවත්වන ලදී. එහිදී වැඩිම අස්වැන්න ලැබුවේ හෙක්ටාරයට කිලෝග්‍රෑම් 7,940 ක් දීමෙන් අයි. ආර්. 8-288-3 වී වර්ගයයි. එය මෙම විශ්ව විද්‍යාලයේ අස්වනු පරීක්ෂණ යන්ගෙන් මෙතෙක් පෙන්වූ උසස්ම අස්වැන්නයි. එම පර්යේෂණයේදීම පෙටා නැමැති වර්ගයෙන් ලැබුණේ කිලෝග්‍රෑම් 3,730 කි.

“ඉරී” ආයතනයේ වියලි කන්නයේදී පැවැත්වූ සෑම අත්හදා බැලීමකදීම අයි. ආර්. 8-288-3 වී වර්ග වලින් වැඩිම අස්වනු ලැබුණි. එහිදී පවත්වන ලද පරීක්ෂණයන් හතරකදී මෙම වී වර්ගයෙන් කිලෝග්‍රෑම් 9,000 කට අධික අස්වනු ලැබුණි. තවත් පරීක්ෂණ තුනකදී කිලෝග්‍රෑම් 8,000 ට අධික අස්වැන්නක් ලැබුණු අතර, තවත් දෙකකදී කිලෝග්‍රෑම් 7,000 ඉක්මවූ අස්වනු ගෙනදුන්. මෙයින් සමහර පරීක්ෂණයන් ගොවියන් ගේ කුඹුරුවලට පැවැත්වූ අතර ඒ සඳහා යොදන ලද්දේ ආර්ථික අන්දමින් අනුගමනය කළ හැකි කෘමි හා වල් නාශක පිළිවෙත් පමණය.

ඉන්දියාවේ කල්කටාහී පිහිටි මධ්‍යම වී පර්යේෂණායතනයේදී 1965-66 වියලි කන්නයේදී වී වර්ග 303 ක් පරීක්ෂා කරන ලදී. එයින් අති විශිෂ්ඨ අස්වැන්න ලැබුවේ

අයි. ආර්. 8-288-3 වර්ගයයි. එනම් ශක්ඛාරයට වී කිලෝග්‍රෑම් 10,000 ට අධික ප්‍රමාණයකි. අක්කරයකින් වී බුසල් බ්ලෝග්‍රෑම් 7,000 අස්වැන්නක් ලැබුණි. ජූන් දියාවේ අත්හදා ප්‍රදේශයේ හයිද්‍රොබාද්හි පත්වන ලද අත්හදා බැලීමකදී අයි. ආර්. 8-288-3 වලින් වී කිලෝග්‍රෑම් 8,300 ක් අස්වනු වූ අතර තයිවුන් තේට්ටි 1 වලින් කිලෝග්‍රෑම් 7,900 ක් ලැබුණි.

මැලේසියාවේ ටන්තෝන් කරාහි අළුතෙන් බිහිකරන ලද වී වර්ග 303 ක් සමග පරීක්ෂණයකින් අයි. ආර්. 8-288-3 හෙක්ටාරයට කිලෝග්‍රෑම් 4,000 ට අධික අස්වැන්නක් ගෙනදීමෙන් මෙවරද ප්‍රමුඛස්ථානයට පැමිණියේය. මෙම අත්හදා බැලීමේදී තයිවුන් තේට්ටි 1 කිලෝග්‍රෑම් 2,580 ක් හා පෙටා 4,090 ක් දුන් අතර අයි. ආර්. 5 නමැති වී වර්ගයේ මව් වර්ගය වන කන්කාසි රොටාන් දුන්නේ 2,050 ක් පමණි.

මෙම පර්යේෂණයන් හැර “ඉරි” ආයතනයේ බිත්තර වී නිෂ්පාදනය සඳහා වගා කරන ලද 13 ක (හෙක්ටාරයක් අක්කර 2,471 යි) ප්‍රමාණයෙන් වියලා පොලාගත් පිරිසිදු හොඳ බිත්තර වී හෙක්ටාරයට කිලෝග්‍රෑම් 5,500 ක් ගෙන දුනි.

අයි. ආර්. 8 වී වර්ගය විශිෂ්ඨය. එහෙත් නිසි ප්‍රතිඵල ලබාගැනීමට නම් එය ඉතාමත් ක්‍රමානුකූලව වගා කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වැදගත් වෙයි. නොඑසේ නම් එයින් නියම අස්වනු නොලැබෙනවා පමණක් නොව, පළාතේ වගා වන දේශීය නොදියුණු වී වගාවකින් ලැබෙන ප්‍රතිඵල පවා නොලැබීමට පිළිවන. අයි. ආර්. 8 වගාකරන ගොවියා දක්ෂයෙකු විය යුතුය. එම වී වර්ගයට උවමනා මිල මුදල් නිසි කලට නියමිත ප්‍රමාණයන්ට වැය කිරීමට හෝ අනෙකුත් මාර්ගයකින් අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය නිති පතා සැපයීමට හැකි අයෙකු වීම බෙහෙවින් වැදගත්ය. ඒ අනුව පිලිපීනයේ අයි. ආර්. 8 වගාව සඳහා අනුගමනය කෙරෙන වගා විස්තර පහතින් පලවේ.

සාමාන්‍ය වශයෙන් අයි. ආර්. 8 වී වර්ගයද වගාකරනුයේ යායේ වගාවන දේශීය වර්ගයන් හා සමගමය. මෙයින් බෝගයට මියන් ගෙන් හා කුරුල්ලන්ගෙන් සිදුවිය හැකි

උවදුරු මග හැරේ. එහෙත් අයි. ආර්. 8 ට නියමිත කන්නයක් නැත. එය කවදා වැපුරා වත් සාමාන්‍ය වයස දින 125 පමණි.

වී පැළ කිරීමට අයි. ආර්. 8 පිරිසිදු වතුරේ දියලනු ලැබේ. පැය 24 කට පසු වතුර බස්සා හැර තෙත් ස්ථානයක පැළවීම සඳහා තව පැය 36 සිට 48 දක්වා කාලයක් ගොඩ ගසා තබන අතර පැළවන වී වේලියාම සිදුවීමෙන් වලක්වාලයි. පැළ වූ වහාම වී තොගය තව්‍යනේ වපුරනු ලැබේ. එසේ කරනුයේ හොඳාකාරව පැළපතක් ලබාගැනීමටය.

තවත් දැමීමේ ක්‍රම කීපයක් ඇත. පිලිපීන ගොවියා විසින් ඉන් එකක් අනුගමනය කරනු ලැබේ. සාමාන්‍ය මඩ තව්‍යන සඳහා සිටුවීමට දින 30 සිට 35 දක්වා කාලයට පෙර තව්‍යන පිලියෙල කිරීම ආරම්භ කෙරේ. පළමුව කුඹුර සිසා පස හොඳාකාරව මඩවන පරිදි දෙතුන් වාරයක් හැරෝ කිරීම සිදුකරයි. මීටර් 1 සිට එක හමාරක් (මීටරයක් අඟල් 30 යි) දක්වා පළලැති උස්වූ පාත්ති, අතරින් එහා මෙහා යාමට ඉඩ සැලසෙන පරිදි ඉතිරිකර පාත්ති දැමීම මිලගට සිදුවේ. තව්‍යනේ වී වැපිරීමේ ඝනකම අනුව හෙක්ටාරයක් සිටුවීමට වගී මීටර් (වගී මීටරයක් වගී යාරයට තරමක් විශාලය.) 300 සිට 500 දක්වා ප්‍රමාණයක් උපයෝගී වෙයි. වගී මීටරයකට අතේ ප්‍රමාණය අනුව අහුරක් දෙකක් වැපිරීමෙන් එකාකාර ඝනකමක් ලබාගනී. මෙම ප්‍රමාණයට වැපුරා විට වර්ග මීටර් 300 සිට 500 දක්වා තව්‍යනක් වැපිරීම සඳහා වැය වන්නේ ගත්ටා (රාත්තල් 4 ක් පමණය) 12 සිට 20 දක්වා ප්‍රමාණයකි.

තව්‍යන වැපිරීමෙන් පසු පළමු සතිය තුළදී එයට වතුර එවනු ලබන්නේ යන්තමිත්ය. එනම් පස සම්පූර්ණයෙන් තෙත්වී යාමටයි. මින් පසු පැලෑටිවල වැඩීම අනුව අඟල් දෙක දක්වා වතුර හරවා තබනු ලැබේ. මෙයින් වල් පැලෑටි වැඩීම වලකින අතර ඉදහිට ජලය කපා හැරීමෙන් ශක්තිමත් කෙටි මුල් වැඩීම සිදුවෙයි. පැලෑටි සති 3 සිට 4 දක්වා වයස් වූ විට ගැලවීම සුදුසුවේ. පැළ සිටුවීම කරනු ලබන්නේ ගොයමට වයස දින 20 සිට 25 දක්වා කාල සීමාව තුළදීය.

පිලිපීනයේ වාරිමාර්ග ජල පහසුකම් නොමැති ස්ථානවල වියළි තව්‍යන් නොහොත් ගොඩ තව්‍යන්වලදී පැළ හදාවඩා ගනු

ලැබෙයි. එවිට බිම්, හාම, හැරෝ කිරීම හා සමතලා කිරීමද කරනු ලබන්නේ පස වියළී තත්ත්වයේය. තවත් පාත්ති දමනුයේ පෙර සඳහන් පරිදීමයි. බීජ වැපිරීම එකා කාරව සිදුවන පරිදි ඇට වපුරා ඒ මත කැට රහිත පස් අතුරුලනු ලැබේ. හෙක්ටාරයක් සිටුවීමට වගී මීටර් 500 ක වී තවත් (රාත්තල් 97 ය) එකක් වැපිරීම සැඟ. ජලය තිබෙනම් පාත්ති අතරේ ඇති ඇලිවලට වතුර පුරවා හරිනු ලැබේ. ඒ අතර පාත්තියට මෙම ඇලි වල ඇති ජලයෙන් හෝ වෙනත් මාගීයකින් වතුර ඉසීම කරයි. පැළ ගැලවීම කරනුයේ මඩ තවත් වයසේදීම ය. එනම් දින 20 සිට 25 දක්වා කාලයේදී වෙයි.

අප රටට අළුත් ක්‍රමයක් වන බැපොග් ක්‍රමය අනුගමනය කරනුයේ විශ්වාසදායක ජල මාගීයක් ඇති තත්වය. තවත් කිරීම කොන්ක්‍රීට් මත කරන්නේ නම් වතුර ඉසීම මල් පෝච්චියක අනුසාරයෙන් සිදුවේ. කුඹුරේ තවන දමන විට පස සකස් කිරීම පෙර පරිදීමයි. අවසාන වතාවට හැරෝ කිරීමෙන් පසු මිටරයක් පමණ පළලැති පාත්ති තරමක් උසින් සාදා ගනු ලැබෙයි. පස මත හොදින් තදකර එය කෙසෙල් කොළ, හිස් සිමෙන්ති මලු, හිස් පෝර මලු හෝ පොලිතින් වලින් අතුරනු ලැබේ. සමහර ස්ථානවල මේ සඳහා ස්ථිර තවත් වශයෙන් කුඩා කොන්ක්‍රීට් කැටි ප්‍රයෝජනයට ගනු ලැබේ.

පැළ කරන ලද වී කවන් එකක් (රාත්තල් 97 ය) වගී මීටර් 40 ක එක සමච වපුරනු ලැබෙයි. බීජ පැළවීමේ ප්‍රමාණය, පැළැටි අතර පරතරය හා එක තැනක සිටුවන පැළ ගණන අනුව මඩ කුඹුරු හෙක්ටාරයක් සිටුවීම සඳහා කවන් 1 සිට 1½ දක්වා බිත්තර වී ප්‍රමාණයක් ප්‍රයෝජනයට ගනී. වී වැපිරීමෙන් පසු දින 3, 4 ක් යන තුරු උදේ සවස පැළපත අතින් හෝ ලැලි කැබැල්ල කින් තද කරනු ලැබේ. එසේ කරනුයේ පැළ උඩට පැණ ඒම වැලැක්වීමට හා යට මුල් තට්ටුව එකට බැඳීම සඳහාය. මින් පසුව තවතේ වතුර අඟලක් පමණ තිබෙන පරිදි වතුර එවීම සිදුකරයි. පැළ සිටුවීම සඳහා ගනු ලබන්නේ ඒවා දින 10 සිට 14 දක්වා වයස් වූ විටයි. මේ වන විට වී ඇටයේ ඇති ආහාර ඉවරවී තිබෙයි.

බැපොග් පැළ සිටුවීමට සුදුසු කාලය එළඹුණ විට ඒවා පහසු ප්‍රමාණයන්ට කපා කොළ ලට සිටින පරිදි හකුලා අවශ්‍ය ස්ථානය ගෙන යාම සිදු කෙරේ. බැපොග් පැළැටිවල කොළ කැඩීමක් කරන්නේ නැත. මෙම ක්‍රමයේ එක් ප්‍රයෝජන නම් ඒවා කෙටි කාලයක දී ප්‍රයෝජන ගත හැකි වීමයි. පැළ ගැලවීමේ වියදම ද ඉතාමත් අඩුය. එබැවින් දණ්ඩට හා මුල්වලට ඉතිරි කිරීමක් නැත. දුර බැහැර ස්ථානයකට පවා ගෙන යාම කළ හැකිවේ.

පිලිපීන ගොවියා පැළ තැන්වලට දෙවිධියක කෘමි නාශක යෙදීම කරයි. එකක් නම් බයසිනොන් ක්‍රියාකාරී ද්‍රව්‍යයෙන් ග්‍රාම් 3 ක් (සියයට 10 ක් කැටවලින් ග්‍රාම් 30 ක්) හාම වගී මීටර් 10 ට යෙදීමයි. පැළ තවන ඉස්සු පාත්තිවල දැමූ ගොඩ තවනක් නම් කෘමි නාශකය පාත්තිය මත ඉසීම කෙරේ. බැපොග් තවනට යොදන විට වපුරා දින 5 ක් වූ විට බයොසිනොන් යෙදීම සිදුවෙයි. දෙවන ක්‍රමය නම් කාබරිල් කෘමිනාශකයක් ගැසීමයි. මෙහි දී සියයට 85 සෙවින් දියකල හැකි කුඩු තේ හැන්දක් වතුර ලීටර් (ලීටර් 3.785 ක් ගැලුම් 1 ය) දෙකක දමා පිළියෙල කර ගත් මිශ්‍රණය කොළ තෙමී ගලායන තුරු ඉසිනු ලැබේ. බෙහෙත් ඉසීම තවන වපුරා දින 5 දී හා 15 දී ද ඉටු වෙයි.

පැළ සිටුවීමට අඩු වශයෙන් දින 15 කට පෙර වාරි මාගී ජලය ලියද්දට රැගෙන වල් පැළැටි හා ඉපතැල්ල හොදාකාරව පස ගතවී ගොයම් පැළැටි සිටවීම සඳහා සිනිදු සමතලා ලියද්දක් සාදා ගැනීම උදෙසා සී සෑම, හැරෝ කිරීම ක්‍රමානුකූලව සිදුවේ. පැළ සිටු වීමට මත්තෙන් ජලය බැස් වූ ලියදිවලට රසායන පෝර යොදා එය හොදින් මිශ්‍ර වන පරිදි හැරෝ කරනුයේ නයිට්‍රජන් පෝර මනා ලෙස පසගත යුතු හෙයිනි. මේ අවස්ථාවේ පෝරු ගැමෙන් වල් පැළැටි මර්ධනය ද වඩා හොදින් ඉටුවෙයි. පිලිපීනයේ පහත් මඩ කුඹුරුවලට වර්ෂා කාත්තයට හෙක්ටාරයට නයිට්‍රජන් කිලෝ ග්‍රාම් 70ක් නිර්දේශිත අතර කළුකරයේ මඩ කුඹුරුවලට නයිට්‍රජන් මෙම ප්‍රමාණයට අමතරව පොස්පොරස් කිලෝග්‍රාම් 30 ක් යෙදීම ද කරනු ලැබේ.

සාමාන්‍ය පැළ තවත්වල ගොයම් දින 21 දී හා ඩැපොන් තවත්වල ගොයම් දින 12 දී සිටුවීම සිදු කෙරේ. පැළ අතර පරතරය සෙන්ටි මීටර් (සෙන්ටිමීටර් 2½ ක් අඟල් එකයි) 20×20 සිට 35×35 දක්වා වෙනස් වෙයි. වැඩි පරතරය ඇති විට වල් නෙලීම පහසුය. පාළු සිටුවීම සිදුවන්නේ දින 10 කින් ඔබ්බටයි.

පුරුක් පණුවන් මහිනය සඳහා ලින්ඩේන් (ගැමා බී. එච්. සී.) හෝ ඩයසිනොන් කැට ගොයම් සිට වූ ලියදී වලට ඉසිනු ලැබේ. ලින්ඩේන් ඉසිනවිට එය හෙක්ටාරයට ක්‍රියාකාරී ද්‍රව්‍යයෙන් කිලෝ ග්‍රෑම් 3 ක් (ලින්ඩේන් කැටවල ක්‍රියාකාරී ද්‍රව්‍ය 6%ක් ඇත.) වැටෙන පරිදි පැළ සිටුවා දින 5, 35 හා 65 යන දින යන්හිදී යොදනු ලැබෙයි. ඩයසිනොන් ඉසින්නේ ක්‍රියාකාරී ද්‍රව්‍යයෙන් කිලෝග්‍රෑම් 2 ක් (ඩයසිනොන් කැටවල ක්‍රියාකාරී ද්‍රව්‍යය 10% ක් ඇත.) වැටෙන පරිදි පැළ සිටුවා දින 5, 25 හා 45 යන දිනවලදී ය. පෙර කන්තවලදී වෛරස් රෝග තිබූ කුඹුරු වලට ලින්ඩේන්වලට අමතර කාබරියල් කෘමි නාශකයක් යෙදීම සිටිතකි. මෙම කෘමි නාශකයේ ක්‍රියාකාරී ද්‍රව්‍යයෙන් කිලෝග්‍රෑම් 2 ක් හෙක්ටාරයට වැටෙන පරිදි මිශ්‍රණය වතුර ගැලුම් 300 සිට 400 දක්වා ප්‍රමාණයක කලවම්කර දියරය ගොයම් කොළවලින් ගලා බසින තෙක් ඉසීම සිදු කරයි. ඩයසිනොන් නැමැති කැට ද්‍රව්‍යය පුරුක් පණුවන්ට පමණක් නොව, පැළ මැක්කන්ට හා වෙනත් කුඩා කෘමීන්ටද විනාශකාරී බැවින් එම කෘමි නාශකය යෙදවීම කාබරිල් ප්‍රතිකාරය අවශ්‍ය නොවේ.

පැළ සිටුවා දින 8 කදී 40% මිනයිල් පැරතියොන් (පොලිඩෝල් ඇම් 50) මිශ්‍රණය කින් ගොයමට ප්‍රතිකාර කරනු ලැබේ. මෙම ප්‍රතිකාරයෙන් ගොයම් ගස් මකුණන්ගෙන් හා පුරුක් පණුවන්ගෙන් ද ආරක්ෂාව ලැබෙයි. ගොයම් ගස් මකුණු හානිය පවතිනම් දෙවන වතාවටත් එම බෙහෙතම යෙදීම අනුගමනය වෙයි.

ගොයමට නයිට්‍රිජන් උෆනතාවයක් සිදු වේ නම් ගොයම් ගසේ පහත කොළයේ සිට පැළය කහ ගැසේ. එසේ වූ විට පිලිපින ගොවියා විසින් හෙක්ටාරයට නයිට්‍රිජන් කිලෝග්‍රෑම් 20 සිට 40 දක්වා ප්‍රමාණයක් යෙදීම නිර්දේශිතයි. මෙය පැළ සිටුවා දින 50 දක්වා කෙරෙන්නකි.

අයි.ආර්. 8 නොවන වී වගී හා ප්‍රමාදව වල් පැළෑටි පදුරු ගලවා දැමීමද මිලඟට සිදුවන වැදගත් කාර්යයයි.

පිලිපිනයේ වී වලට සහතික මිලක් නැත. එහි වී කවාන් එකකට (බ්‍රසල් දෙකකටද වැඩියි. රාත්තල් 97 සි) සාමාන්‍ය වශයෙන් ලැබෙන්නේ පෙසෝ 17 කි. (පෙසෝ එකක් රු. 1.20 පමණය.) ඉතාමත් සාමාන්‍ය තත්ත්වයන් යටතේ අයි.ආර්. 8 වගා කල විට වගී කන්නයට හෙක්ටාරයට කවන් 125 ක් හා වියලි කන්නයට කවන් 150 ක් ද අඩු වශයෙන් බලාපොරොත්තු විය හැකිය. ඉඩමේ බදු කුලියේ සිට ගොවියාගේම කම්කරු කුලියද හා සමග සියලුම වියහියදම් ගණන් බැඳු විට වගී කන්නයට පෙසෝ 1,490 ක් සහ වියලි කන්නයට පෙසෝ 1,840 ක් ද වැයවන බව ලේඛණ ගත වෙයි. ඒ අනුව හෙක්ටාරයකින් වගී කන්නයට පෙසෝ 635 ක් හා වියලි කන්නයට පෙසෝ 710 ක් ද ශුද්ධ ලාභය වශයෙන් ලැබෙන බව පෙන්වයි. මෙරට ගොවියාට රජයේ ආධාර ක්‍රමයන් රාශියක් ඇති බැවින් හා වී වලට සහතික මිලක්ද ඇති බැවින්, ඔහුට ආදායමක් වියදමක් අතර මිට වඩා විශාල පරතරයක් ලබාගත හැකිය. එමෙන්ම දක්ෂ ගොවියකුගේ ශුද්ධ ලාභය අතිශයින්ම විශාල එකක් වනු නිසැකයි.

(මෙම ලිපියේ සඳහන් සමහර කරුණු ලිපියේ කතෘවරයාගේ අදහස් මිස කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගොවියන් වෙත නිර්දේශ කරන නවීන ක්‍රම නොවන බව සලකන්න.)